

TECHNIKA

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN
EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDĚM
A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

8. září

Sláva. Tak už umím správně sbalit batoh, aby v něm nebylo nic zbytečného, dobře se mi nesl a našel jsem hned co potřebuji. Pravda je, že mi táta trochu poradil a ukázal co a jak, ale jak on říká žádný učený z nebe nespádl. Těším se na oddílovou výpravu příští týden, posezení u ohně, noc pod stanem a vůni lesa ve které už začíná být cítit podzim. No a to bych nebyl já, abych pro ostatní nepřipravil překvápko. Dávám dohromady otázky na azimuťák, který tam budeme určitě dělat a taky musím najít buzolu, kterou jsem nějak uklidil po návratu z tábora a teď ji nemůžu najít.

10. října

Začalo to jako sázka s ostatními – kdo udělá hezčí pozvánku na podzimní výpravu. Sedl jsem k počítači a pozvánku jsem připravil a doplnil i obrázkem a pak jsem ji vytiskl. No a protože bylo mít pozvánek víc domluvili jsme se předem s klukama, že poprosíme ve škole, zda je můžeme vyvěsit na nástěnku na chodbě školy a požádat školním rozhlasem ostatní spolužáky, zda by mohli hlasovat v rámci vyhlášené ankety, která pozvánka se jim nejvíc líbí. Dnes jsme sečetli všechny anketní lístky a smůla... Nevyhrál jsem, protože Jirka měl pozvánku nejen s obrázkem, ale i barevné písmo. No druhé místo také není špatné.

15. listopadu

Za okny prší, no prší – spíš leje. Nebe je zamračené a občas spadne i nějaká vločka sněhu. Prostě psa bys nevyhnal jak říká babička. Jirka je na kroužku juda, úkoly už mám hotové a tak jsem se rozhodl, že překvapím ostatní. Učím se pravidla nové stolní hry a protože se mi zdá docela fajn naučím ji pak i ostatní. Až se jí naučíme všichni, tak pomůžu připravit turnaj. Možná prohrajú, ale to to nevdá. Vždyť je to jen hra.

10. ledna

Vyfotit něco zajímavého! To bylo téma vyhlášené oddílové soutěže. To se hezky řekne, ale co asi tak je zajímavého doma, ve škole nebo na ulici. Přemýšlel jsem o ztvárnění námětu celý večer a pak jsem šel mamce vynést odpadkový koš. Při pohledu na ten nepořádek u popelnic mě to napadlo! Druhý den jsem to šel vyfotit. A když už jsem byl venku tak jsem se šel projít

a udělal fotky nepořádku na dětském hřišti, psí výkaly na trávníku, posprejované zdi se skoro novou omítkou (i když ne všechny obrázky byly ošklivé, ale patřily jinam). No a nakonec jsem vyfotil i černou skládku na konci parku. Fotky dopadly docela dobře. Získal jsem zvláštní cenu a dvě nejlepší fotky jsem poslal do další soutěže, kterou vyhlásilo naše město. Výsledek ale zatím ještě nevím.

17. února

Každá mapa je jiná – zeměpisná, turistická, pro vodáky... u každé je ale sever nahoře. Na poslední schůzce jsme na turistické mapě hledali alespoň pět zajímavostí v okolí našeho města. Našli jsme jich sedm. Další informace jsme pak o nich našli na internetu a jen co bude trochu hezčí počasí pojedeme se na kolech na ně podívat. Domluvili jsme se s Honzou a Jirkou, že je vyfotíme a pak napíšu článek do místních novin, třeba to bude zajímat i ostatní.

23. března

Přišlo jaro. Vytáhli jsme s kluky kola, trochu je po zimě otřeli, dotáhli šrouby a vyjeli na první jízdu. Po cyklostezce jsme dojeli až za město a vyzkoušeli nové dopravní hřiště, které je sice pěkné, ale závodit se na něm prostě nedalo. Tak jsme dojeli do parku, kde skoro nikdo nechodil a dali si první závod. Nebyl jsem sice první, ale příště to určitě vyjde.

24. dubna

Tak to byla zas výprava! Jeli jsme na kolech za město na naše tábořiště. Nejdřív spadl z kola Jirka. Měl odřené koleno, tekla mu z něj krev a navíc se o říditka praštil do nosu a tak mu tekla krev i z něj. Vedoucí v lékárnice našel obinadlo i dezinfekci, tak jsem mu ho pomohl ošetřit, děvčata donesla šátek namočený ve studené vodě na obklad a jeli jsme dál. No a na tábořišti se pak Jana rozhodla, že připraví dříví na oheň sama a při sekání dřeva si zadřela třísku. A aby toho nebylo málo tak Iva měla klíště, protože hrála s kluky fotbal na plácku za tábořem. Pomohl jsem vedoucímu je ošetřit. Na zpáteční cestě se už našťěstí nic nestalo.

16. května

Připravujeme věci na táborové hry. Našli jsme s Jirkou v jedné z knížek návod na hru „Vrávory“. Domluvili jsme se, že „vrávory“ – což jsou vlastně trojboké Jehlany ze tří tyčí dlouhých 2 metry a tří provazů sestrojíme předem a že to uděláme na příští víkendovce. Už máme připravené tyče, provazy, hřebíky, sekyru i kladivo. A protože oddíly budou tři, tak je třeba připravit pro každý jednu „vrávoru“. Těším se jak budou mrňata co s námi letos jedou koukat. Už aby tu byly prázdniny...

15. června

Zítřejší jedeme na poslední výpravu před táborem. Jedeme s Honzou a s vedoucím autem a povežeme první zásoby. Slíbili jsme, že mu je pomůžeme naložit a na tábořišti pak složit. Také jsme se domluvili, že pomůžeme nařezat dřevo na první slavnostní oheň, doneseme klest na vycpání a březovou kůru na podpal abychom pak měli vše připravené, protože máme postavit hranici, tak aby z toho nebyla ostuda. Jo a nesmíme zapomenout na podpalováky...